

CENNETE KOŞUŞ MAĞFİRET VE CENNETİN GENİŞLİĞİ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ كَمَا
يَنْبَغِي لِجَلَالِ وَجْهِهِ وَلِعَظِيمِ سُلْطَانِهِ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى
سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ
وَ صَحْبِهِ وَ مَنْ تَبِعَهُ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi rabbi'l-âlemîn. Hamden kesîren tayyiben mübâreken fîh. Kemâ yen-beğî li celâli vechihî ve li azîmi sultânih. Ve's-salâtü ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahbihî ve men tebiahû bi ihsânin ilâ yevmi'd-din.

Emma ba'd:

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allahu Teâlâ hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'inde buyuruyor ki;

Bismillâhirrahmânirrahîm.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا
اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ

*Yâ eyyühe'llezîne âmenû lâ te'külü'r-ribâ ed'âfen mudâafeh. Ve'tteku'llâhe lealleküm tüflihûn.*¹ “Ey iman edenler! Kat kat yapıp artırıp faiz yemeyin. Allah’tan korkun ki felaha eresiniz.”

وَأَنْفُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ

*Ve'tteku'n-nâre'lletî uiddet li'l-kâfirîn.*² “Kâfirler için hazırlanmış ceza yeri olan cehennemden kendinizi sakının, koruyun.”

Müslüman olduğunuz halde faiz yerseniz, günahları işlerseniz siz de cehenneme girebilirsiniz, cehennemden kendinizi koruyun.

وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ

*Ve etîu'llâhe ve'r-resûle lealleküm türhamûn.*³ “Allah’a ve Resûlü’ne itaat edin ki Allah’ın rahmetine, merhametine mazhar olabilesiniz.”

وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ
وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ

¹ 3/Âl-i İmran, 130.

² 3/Âl-i İmran, 131.

³ 3/Âl-i İmran, 132.

*Ve sâriû ilâ mağfiretin min rabbiküm ve cennetin arduhe's-semavâtü ve'l-ardu uiddet li'l-müttakîn.*⁴

Bu ilk üç âyeti biraz geniş izah etmiştim. Bugün devamını bağlamak için baştaki âyetleri hatırlatmış oldum.

Ve sâriû ilâ mağfiretin min rabbiküm. “Rabbimiz’den nail olacağınız bir mağfirete kavuşmak için sürat yarışması yapın, koşuşun, süratlenin, yarışın.” *Ve cennetin arduhe's-semavâtü ve'l-ard. Uiddet lil müttakîn.* “Allah’ın müttaki kullarına hazırlanmış olan cennetine kavuşmak, onu elde etmek için yarışın, koşuşun.”

Önceki iki âyet-i kerîmede Allahu Teâlâ hazretleri, kâfirlere cehennemini hazırladığını bildiriyor:

Ve'tteku'n-nâre'lletî uiddet li'l-kâfirîn. “Kâfirler için hazırlanmış olan cehennemden, -ey müslümanlar siz de onlar gibi, onların arasında, onlarla beraber oraya düşmemek için-kendinizi koruyun, kollayın.” diyor.

⁴ 3/Âl-i İmran, 133.

Burada da müttakiler için cenneti hazırladığını bildiriyor:

Ve sâriû ilâ mağfiretin min rabbiküm ve cennetin arduhe's-semavâtü ve'l-ardu uiddet li'l-müttakîn. “Müttakiler için hazırlanmış olan cennete koşuşun, onu kazanmaya koşuşun.” buyuruyor.

Cenneti de belirtirken *arduhe's-semavâtü ve'l-ard* buyuruyor.

Birinci *ard*; *ayn*, *r*, *dat* ile; “genişlik” demek. Eskiden genişliğe *arz* derlerdi, uzunluğa da *tûl* derlerdi.

“Bu arazinin *arz*'ı ve *tûl*'u nedir; eni boyu nedir? Veya İstanbul'un *arz*'ı ve *tûl*'u nedir? Enlemi nedir, boylamı nedir?” mânasına. Geniş olan şeye de *arîz* derler.

Adam oturdu, bu meseleyi *arîz*, *amîk* izah etti. *Arîz* “geniş” *amîk* “derin.” “Genişlemesine, derinlemesine izah etti.” demek. *Arîz* “geniş” demek.

a. Cennetin Genişliği

Cennet, öyle bir cennet ki *arduha* “genişliği” *es-semavâti ve'l-ard*, “şu gökler ve yer

kadar geniş.” Halbuki bu gökler, şu baktığımız yedi kat semâvât çok geniş yer. Ucunu bucağını hesaplayamıyorlar, ölçemiyorlar; ölçecek alet yok. Işık yıllarıyla hesaplıyorlar.

Semâvâtın enini boyunu hesaplamak için, semadaki bir yıldızın bize mesafesini hesaplamak için metre kullanamıyorlar. Rakam yok. Metre kullansalar kaç tane sıfır koyacaklar; buradan bizim Mehmet Ali'nin evine kadar sıfır koymaları lazım. Sıfır sıfır sıfır sıfır sıfır sıfır... Rakam yok. Metre olmaz, kilometre olmaz.

Ne kullanıyorlar?

Işık yılı.

Işık yılı ne demek?

Saniyede üç yüz bin kilometre giden bir zaman ölçüsü. Bir saniyede...

Bir saniye ne kadar?

Bir diyecek kadar bir zaman. Saatinize bakın.. Tık tık tık tık tık.. İşte bakın, saniyesi devam ediyor.

Işık, bir saniyede üç yüz bin kilometre mesafeye gidiyor.

Üç yüz bin kilometre mesafe ne demek?

Buradan Melbourne iki bin kilometre demek, oradan hesapla. Oradan da hesaplayamazsın.

Işık dolaşsa bir tık yapıncaya kadar dünyanın etrafını kaç defa dolaşıyor. O kadar mesafeyi bir saniyede gidiyor. Bir dakikada altmış saniye var. Bir saatte altmış dakika var. Bir saat üç bin altı yüz saniye eder. Bir günde yirmi dört saat var. Onunla onu çarpacaksın, bir rakam bulacaksın. Ondan sonra bir ışık yılını bulmak için üç yüz altmış beş günü üç yüz altmış beşle çarpacaksın. Işığın, bir ışık yılında ne kadar uzağa gittiğini anla.

Diyor ki; “Bu yıldızın ışığı beş milyon ışık yılı uzaktan geliyor.”

Anladın mı?

“Anlayamadım, kafama sıfırlar sığmadı. Kafam karmakarış karıştı.”

Niye bu muazzamlığı söylemek istiyorum?

Keşke şurası kara tahta olsaydı; çarpımlarla, sıfırlarla göstermek mümkün olsaydı da gösterseydik. Öyle bir cennete girmek için,

onu kazanmak için yarışın ki o cennetin genişliği bu semalar ve bu arz kadardır; şu etrafınızda gördüğünüz yer kadardır.

“Cennet” diye burada tekil geçiyor. Bir cennet. Çoğul geçmiyor. *Cennât* olsa “cennetler” demek olurdu. *Cennetün*, “bir cennet” demek. *Cennât*, “cennetler” demek.

Şimdi niye cennet diyor?

Çünkü bir kişi koşuşacak, ona sahip olacak. Yarışı kazanan alacak.

Ötekisi?

O da bir başka cenneti alacak. Cennete giren bir bahtiyarın, en son giren, en son derecedeki, en sonuncu cennetliğin mükâfatı bu semâvât, bu arz kadar. Cennete girdin mi hesap orada (acreage) değil.

Amma geniş mülk ya.. Biz burada cenneti unutuyoruz da iki (acre) eykır, beş eykırın lafını ediyoruz!

Ve sâriû ilâ mağfiretin min rabbiküm.

İlk önce Allah'ın mağfiretine koşmayı söylüyor Allah. "Allah'ın mağfiretine koşun. Rabbiniz'den mağfirete koşun. Müsâraat edin, süratte yarış yapın, sürat yarışı yapın."

Yasak değil!

Bu dünya yollarında sürat yarışı yapmak yasak. Ömer Efendi yüz seksenle gitti, Hasan Efendi iki yüze çıktı. O onun önüne geçmeye çalışıyor. Arkadan bir Porsche geldi, ikisini birden geçti vesaire...

Polis ne yapar?

"Dur!" der, "Ne oluyorsunuz siz, hayrola? Çıkın bakalım ehliyetleri, verin bakalım ruhsatları. Al sana şu kadar ceza, al sana da bu kadar ceza. Camiye vermediğiniz paraları polise ceza olarak verin bakayım." Cezaları yazar.

Âhirette Allah'ın mağfiretine kavuşmak için Allah yarışı kendisi teşvik ediyor.

Ve sâriû.

Sâriû sözü "sürat" sözünden çıkıyor.

Sâriû ne demek?

Sürat kelimesinden; “Süratte karşılıklı yarışın.” demek. Bir kişi olsa *israu*, “süratli git.” *İsra*’! Süratlen ya, ne yavaş gidiyorsun, geç kalacağız, tren kaçıyor. İsra’! “Süratlen!” demek.

Sârî ne demek?

“Süratte yarışın. Sen de süratli git, o da süratli gitsin ama daha hızlı gidin.”

Sürati Allah emrediyor. Allah’ın emri güzel değil mi ya! *Sâriû*, “Sürat yarışı yapın.” Nasıl yapacaksınız yapın.

Bu sürat, nasıl bir sürat?

“Allah’ın mağfiretine süratle gidecek yarış yapın.”

Mağfiret ne demek?

“Allah’ın günahları affetmesi.”

Cennete girmek için ilk önce Allah’ın kulları mağfiret etmesi lazım.

Mağfiret ne demek?

“Örtmek” demek. Bak, insan kelimeleri bildi mi ne kadar tatlanıyor. Âyet-i kerîmenin anlamına girdikçe insanın ağzı tatlanıyor.

“Askerler başına kılıç gelmesin, ok gelmesin.” diye demirden bir şeyler giyerler.

Onun adı ne?

Miğfer. Mağfired kelimesiyle ilgili. Kılıç darbesine karşı, gürz darbesine karşı başı örtüyor.

b. Savaş Aletleri

Eskiden demir yaparlardı, demiri de dikenli yaparlardı, “gürz” denilirdi; saplı, dikenli. Bir yerde dikenini yok, dikenini de dibe doğru kalınlaşıyor çepeçevre etrafı dikenli. Dikenli topuz.

“Gürz” ne demek?

“Dikenli topuz” demek. Şöyle geri gerilip de Ömer Efendi gibi veya Hasan Efendi gibi babayığit, kızdı, Allah rızası için gürzü bir patlattı mı adamın ne miğferi kalır, ne beyni kalır, ne kafası kalır, ne çenesi kalır.

Neden?

Bu demirden top. Üstünde dikenleri var ama dikenlerin kökleri nah bu kadar, ucu böyle. Bundan bir tane patlattı mı onun kafasına giydiği şeyi deler mi?

Deler.

Öyle babayiğitler vardı ki kalkana bir vuruyorlardı, kalkanı ikiye biçiyorlardı. Tarih kitaplarında okumadık mı?

“Kalkan” ne demek?

İnsanı kılıçtan, mızraktan, bıçaktan koruyan şey. Onu giyiyor, buradan takıyor; bu elinde kalkan var, bu eliyle de karşı tarafa kılıç vuruyor. Karşıdaki babayiğit palasını kaldırıyordu, bir tane vuruyordu, kalkan ortasından ikiye ayrılıyordu.

Portakal kabuğu mu bu?

Değil ama vuruş önemli. Ya Allah! Pat! Bir tane vuruyor, kalkan ikiye kırılıyor. Kafasına bir tane vuruyor, deliyor. Miğfer. İşte az çok, ufak tefek kılıç mılıç vurursa kaysın maysın diye kafaya giyilen şey. Miğfer, zırh, kalkan; bunlar savaş aletleri. Mağfiret de “örtmek” demek. Miğfer “örtme aleti” demek. Baş örtme alet, miğfer.

Miğferi eski insanlar kullanmışlar çünkü o zaman kılıç varmış, mızrak varmış, dikenli topuz, gürz varmış.

Şimdi askerler miğfer kullanıyor mu?

Kullanıyor. Askerlerin demirden kafasına geçirdikleri şey de miğfer. O da demirden şapka, yuvarlak.

Niye yuvarlak yapıyorlar da köşeli yapmıyorlar?

“Karşıdan kurşun bir attığı zaman çarparsa kaysın.” diye. Yuvarlak yapışının sebebi; kurşun sekiyor, yuvarlak miğferden kafası korunuyor.

Şu kadarcık yerden de karşı tarafa baktı mı güm bir tane patlatıyor, tüfeğinin kabzasına bir çentik atıyor. Vurdum adamı, bir. Bir tane daha vurdum, iki. Çentik atıyor adam. Siperde bu tarafa miğferi koyuyor. Arkadaşı miğferi kaldırıyor, boş adammış gibi. Karşıdaki de kafasını kaldırıyor; “Adam kalkıyor.” diye bu da onun aşağı yukarı nerede olduğunu biliyor, oraya tüfeğini ayarlamış; “Boş miğfere atış yapacağım.” diye siperden başını çıkarmış adamı vuruyor. Ondan sonra oturuyor arka tarafta; “Bir kişiyi daha öldürdüm.” diye tüfeğine bir çentik daha atıyor.

“Nerede olmuş bu olaylar, bunları nereden biliyorsun?”

Çanakkale harbinden biliyorum. Filmlerden biliyorum. Ölen bazen bizim kardeşimiz, bazen bizim dedemiz, bazen bizim amcamız, bazen dayımız, bazen bunlardan biri. Karşı taraf da çok kayıp verdi ama Çanakkale’de, bizim iki yüz elli ile beş yüz bin münevver insanımız gitti.

Galatasaray Lisesi’nin son sınıf öğrencileri; “Biz de savaşa katılalım.” diye gitmişler. Güle oynaya, marşlar söyleyerek cepheye gelmişler. Balıkesir’de onları gören bir gazi bana anlatıyor:

“Gülerek geldiler.” diyor, “Ertesi gün kurşunlar, bombalar patlamaya başlayınca, savaşın içine girince, hepsi titreşmeye ve ağlaşmaya başladılar.”

Dönüş yok. Dönüşü olmayan bir yola girdiler. “Hepsi şehit oldular.” diyor.

Önce bir ağlaşmışlar, titremişler, sonra içlerinden bir tanesi marş söylemeye başlamış:

“Annem beni yetiştirdi, bu illere yolladı, al sancağı teslim etti, Allah’a ısmarladı.” filan

diye. “Hiçbirisi kurtulmadı, hepsi şehit oldu.” diyor.

Zaten şehit olmaya gittiler. Savaşmak gezmeye gitmek değil ki. Piknik treni değil ki... Şehit oldular.

Miğfer “başı örtmek” demek. Mağfiret de Allah’ın neyi örtmesi demek?

“Kulun suçlarını örtmesi, kabahatini örtmesi” demek.

“Biz kabahatli miyiz hocam?”

Tepeden tırnağa, saçımızın kılından ayağımızın tırnağına kadar suçluyuz biz, kabahatliyiz.

“Hocam, müslümanlar da mı kabahatli?”

Müslümanlar da kabahatli. Müslümanların suçu o kadar büyük ki kâfirler o müslümanların suçundan dolayı bu kadar gelişti. Müslümanlar vazifelerini zamanında yapsalardı küfür bu kadar azgınlaşmazdı.

c. İslam Fetihleri

“Nereden biliyorsun?”

Çünkü Peygamber Efendimiz'in zamanında müslümanlar vazifelerini yaptılar ve İslâm gelişti. Dört halife zamanında vazifelerini yaptılar, İslâm üç kıtaya yayıldı; Afrika'ya, Asya'ya, İspanya'ya geçti. Osmanlılar zamanında, daha sonraki zamanlarda Gelibolu'dan Trakya'ya, Balkanlar'a, Sicilya'ya geçti. Sicilya Adası, Malta Adası, İtalya'nın çizmesi bir ara müslümanların oldu. Müslümanların çok suçları var.

“Hocam, kötülerinin suçlarını anladım da; onlar meyhaneye gidiyorlar, kafayı çekiyorlar, namaz kılmıyorlar filan. Bu namazlı niyazlı hacı babaların suçları günahları ne?”

Onların da öyle suçları, öyle günahları var ki. Onları da bıraktık, hocaların suçları, günahı yok mu?

Hocalar adam olsa zaten ümmeti adam ederler. Kabahatin büyüğü hacalarda. En büyük kabahat hocalarda.

Bizim hâlimiz ne olacak şimdi?

Battık. Osman Kahraman, ört ki ölem. Ölmem lazım, üstümü ört ki öleyim.

Ne yapacağız?

O zaman başka bir çare yok, hiçbir çare yok.

Ne çaresi var?

Allah'ın mağfiret etme çaresi var.

“Yâ Rabbi! Sen bizim şu kabahatlerimizi ört de kimse görmesin, kimse bilmesin. Başka bir çare yok.”

Gice gündüz işleri isyan kamu.

Korkaram ki yerleri ola tamu.

Gece gündüz işleri isyan olan insanlar; -gül, oyna, eğlen, gafil, cahil ömür geçir- bunların yeri cehennem olur.

Ne lazım?

Allah'ın günahları bağışlaması lazım. Onun için ilk iş Allah'ın mağfiretini istemek, onu sağlamaya çalışmak, ona koşturmak.

Ve sâriû ilâ mağfiretin min rabbiküm.

Min -den demek, *min rabbiküm*, “Rabbinizden gelecek olan mağfiret nimetine nail olmak için koşun bakalım!”

Tır yanaşmış; Mina'da, Müzdelife'de, Arafat'ta bedava süt, ayran dağıtıyorlar. Zengini

de gidiyor, fakiri de gidiyor. Hayret ediyorum ben, zengin de gidiyor. Kimisi eteğini dolduruyor, kimisi cebini dolduruyor, bir tanesi az geliyor. Ama adamlar korkmuyor. O tırı oraya yanaştıran kim bilir ne kadar milyonları olan bir insan; “O da alsın o da alsın, dua etsin yeter, Arafat’ta bir Allah razı olsun desin yeter.” diyor.

Öyle bir yemeğin, ayranın dağıtıldığını, kıymetli bir şeyin dağıtıldığını gördü mü kalabalık oraya yığılıyor, koşuşuyor.

Bizim hacılardan bir tanesi Medine’de zekât dağıtmaya kalkmış, fakara bir saldırmış üstüne, düşürmüşler, ayağını kırdı. Kaç ay ayağından hasta olarak yattı. Meşhur, bilinen bir insan.

Ve sâriû ilâ mağfiretin min rabbiküm.

“Rabbinizden size ilk ve esaslı mükâfat olarak gelecek, gelebilecek olan mağfireti kazanmaya süratlenin bakalım.”

Bastır gaza, bastır, daha bastır, daha bastır!

“Hocam, zorluyorum.”

“Zorla! Ne kadar hızlı gidersen o kadar git!”

Ve sâri‘û ilâ mağfiretin min rabbiküm.
“Rabbinizden size gelecek olan mağfiret nime-
tine ulaşmak için onu elde etmek için yarışın.”

Tabi bu sürat, yolda seksen, doksan, yüz, yüz on, yüz yirmi kilometre değil; hayrı çok yapmak suretiyle olacak.

d. Hayırları Çok Yapmak İçin Yarış

Sen dün kaç hayır yaptın?

“Ne bileyim ben, bir sayayım bakayım; üç, beş.”

“Tamam, ben yedi hayır yaptım.”

“O bir şey mi, ben on beş hayır yaptım.”

“On beş bir şey mi, ben otuz hayır yaptım.”

Hayırlar çok.

Biz burada yemek yedik, uyuduk. Ama Medine’de kimisi sabaha kadar tesbih çekti, namaz kıldı. Mekke’de kimisi tavaf etti, göz-yaşı döktü, neler yaptı. Yarış var. Onlar daha

çok kazandı. Duranla durmayan, koşanla yürüyen, oturan bir olmaz.

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِي الضَّرَرِ
وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

*Lâ yestevi'l-kâidûne mine'l-mü'minîne
ğayru üli'd-darari ve'l-mücâhidûne fî
sebîlillâh.*⁵

“Cihad eden daha çok kazandı.”

وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَنْ يُجَاهِدُ فِي سَبِيلِهِ

*Va'llâhu a'lemü bimen yücâhidü fî
sebîlih.* “Kimin Allah yolunda cihad ettiğini de
Allah çok iyi biliyor ya..”

Kim?

Mesela bazı savaşımlar berbat ediyorlar, İslâm'ın yüzünü karaya çıkarıyorlar.

Neden?

Ganimet için adam öldürüyor. El kaldırıyor adam; “Ben müslümanım, vurma beni!” diyor. Elinde artık silah var ya, hesap da yok, sorgu sual, mahkeme de yok. Bir kurşun atıyor, adam gidiyor.

⁵ 4/Nisa, 95.

Bak bakalım kesesinde ne kadar para var; cüzdanını al, saatini al, dolma kalemini al, bilmem nesini al. Torbasına koyuyor, gidiyor. Afgan savaşında bunlar oldu. Ben böyle kaç tanesini duydum. Adam yalvarıyor; “Vurma beni!” diyor. Artık elinde silah var, gözü dönmüş, cihadı da unutmuş. Bir öldürdüğü insanın cebinden birçok şey de geliyor. Bosna Hersek’i düşün.

Bosna Hersek’te karşı tarafta tabi kâfir var ama Afganistan’da müslüman müslümanı öldürüyor. Müslüman yolda karşılaştığı öteki müslümanı öldürüyor. Ruslar gitti, şimdi “iktidar mücadelesi” diye alenen birbirlerini öldürüyorlar. Ruslar varken de, ben duydum, o Gülbeddin Hikmetyar’ın yakınlarından duydum, o zamandan ona karşı sevgim kalmadı.

“Hocam, ‘yapmayın etmeyin’ diye yalvaran insanı vuruyorlardı.” diyor.

Hâsılı ilk önce insanın mağfirete mazhar olması lazım. Her şeyin temeli, aslı, kökü, esası, anahtarı, başlangıcı o. İlk önce mağfirete koşun.

Ve sâriû ilâ mağfiretin min rabbiküm.

Önce Allah bir affetsin, dur bakalım. İlk önce, “peki, seni affettim, sen bu tarafa geç, desin” bir. İlk önce mağfiret lazım.

Ve cennetin arduhe’s-semavâti ve’l-ard.

Allah mağfiret etti mi ondan sonra cennetine sokacak. O cennetin genişliği de bu yüzü ve bu semalar kadar büyük. Ne kadar güzel!

Uiddet li’l-müttakîn. “Bu da mü’minler için hazırlanmış.”

Allah cenneti, bu kadar geniş cenneti bir mü’min için hazırlamış. Bir sürü cennet var. Bunları mü’minleri için hazırlamış.

*Ve’tteku’n-nâre’lletî uiddet li’l-kâfirîn.*⁶

Cehennemi de kâfirler için hazırlamış.

Ve’tteku’n-nâr, “Ateşten sakının.” diyor.

Müttakî ne demek?

“Sakınanlar” demek. Eğer bir insan cehennem ateşinden sakınırsa, Allah’ın kahrına gazabına uğramaktan sakınırsa, onlar için de bu tarafa cennet hazırlanmış. Allah bir tarafa

⁶ 3/Âl-i İmrân, 131.

cehennemi hazırlamış; kâfirlere ama mü'minler de suç işlerse girebilir. Bir tarafa da cehenneme düşmekten sakınanlar için mükâfat yeri olarak, Allah'tan sakınanlar için, müttakiler için cenneti hazırlamış.

Müttakiler; “sakınanlar” demek.

Nereden sakınıyorlar?

Allah'ın kahrına, gazabına uğramaktan sakınıyorlar. Ya da daha yüksek insanlar, daha kibar insanlar, daha efendi insanlar, daha seviyeli insanlar; “Aman, rabbim razı gelmez!” diye rızasına aykırı iş yapmaktan sakınıyorlar. Ben öyle şey yapmam, istemem. Ben Allah'ın rızasını istiyorum

إِلٰهِي أَنْتَ مَقْصُودِي وَرِضَاكَ مَطْلُوبِي

“*İlâhî ente maksûdî ve rıdâke matlûbî* benim esasım olmuş, temel kaidem olmuş; ben bunu kendime gaye edinmişim, ben öyle günahlı yeri istemem, haram parayı istemem!” diyor.

Allah'ın rızasını, sevgisini elden kaçırmaktan sakınıyor. Bu yüksek kulların işi. Gece kalkıyor, yalvarıyor, yakarıyor...

Peygamber Efendimiz'in ayakları acımış, şişmiş de Hz. Âişe anamız diyor ki;

“Niye bu kadar helak ediyorsun kendini?”

Ayaklarını ovuşturuyor; ayakları acımış, şişmiş. Hanımı, yaşı küçük, Peygamber Efendimiz ondan ne kadar yaşlı. Ayaklarını ovuşturuyor, bir taraftan da diyor ki;

“Anam babam sana feda olsun, ey Allah'ın Resûlü, niye bu kadar yoruyorsun kendini? Ayakların şişecek kadar... Allah seni affetmedi mi, mağfiret etmedi mi, ‘Gelmiş gelecek günahların mağfiret oldu.’ diye Fetih sûresinde bildirmede mi? Kendini bu kadar helak etmenin sebebi ne?”

أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا

Efelâ ekûne abden şekûrâ. “Öyleyse bu saydığın nimetlere karşı niye şükredici bir kul olmayayım?” buyuruyor.

Şükürden yapıyor. Şükretmek için yapıyor.

Dua ediyor, diyor ki;

“Yâ Rabbi!”

Peygamber Efendimiz; günahları yok, günahsız. Zaten peygamberler masumdur, günahlardan masum, korunmuştur. Masum. İsmet sıfatı “korunmuşluk” demek.

e. Peygamber Efendimizin Duası

Peygamber Efendimiz günahlardan korunmuş ama duasında diyor ki;

أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِعَفْوِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ وَبِكَ مِنْكَ

Eûzü bi rıdâke min sahatike. “Kızgınlığından nereye gideceğim, rızana sığınıyorum yâ Rabbi! Senin kızgınlığından rızana, hoşnutluğuna sığınıyorum.” *Ve bi afvike min ukûbetike.* “Cezayı yapıştırmandan, beni cezalandırmandan affetmene sığınıyorum yâ Rabbi!” *Ve bike minke.* “Senden sana sığınıyorum yâ Rabbi!”

Başka yer yok!

Rabbimiz’in rızasını kazanmaktan başka çare yok. Ama kimisi günahtan sakınıyor. Kimisi Allah’ın rızasını kaybetmekten, sevgisini kaybetmekten sakınıyor. Kimisi Allah’ı seviyor; “ya Allah beni sevmez oluverirse sevmez duruma düşersem” diye tir tir titriyor.

Eğer beni öldüreler.

Külüm göđe savuralar.

Toprağım anda çağıra.

Bana seni gerek seni.

Yunus Emre'nin o aşkı, o şevki, o muhabbeti, o sözleri. O, aşk deryasına dalmış, sevgi ile dolmuş, Allah sevgisini içine iyice yerleştirmiş, başka sevgi tanımıyor. Hayat, varlık, mal, mülk... Bunlar şurada dursun. Allah'ı seviyor.

Niye Allah'ı seviyor?

Çünkü bütün güzellikleri yaratan ve bütün güzelliklerin sahibi Allah. Bizim aklımız olsa biz de Allah'ı severiz. Şuurumuzun derinliği nisbetinde, marifetimizin çokluğu nisbetinde hayran oluruz.

Bir ufuktaki güneş doğarken, bir güneş batarkenki renklerden hayran oluyor insan. Bir deniz kenarındaki manzaradan hayran oluyor.

“Manzaraya bak, ne şahane manzara! Şurada bir ev yapacaksın, oturacaksın.”

“Ne var, hayrola?”

“Manzara güzel!”

Bir manzaranın karşısında hayran kalıyor insan.

Allahu Teâlâ hazretleri her güzelliğin sahibi ve hâlikı. Senin gördüğün güzellikleri yaratan da Allah, bildiğin bilmediğin her güzelliğin sahibi de Allah. Aklı olsa insan, her şeyi bırakır Allah'ı sever. Aklı nisbetinde, mârifeti nisbetinde, mü'min bir insan...

Onun için aziz ve muhterem kardeşlerim!

Bizim de edepsizlikten, günahtan sakınmamız lazım ama edepsizlikten, günahtan sakılmaktan daha yüksek bir seviye var:

f. Allah'ın Sevgisini Kaybetmekten Sakınmak

Allah'ın sevgisini kaybetmekten sakınmamız lazım. Allah mü'min kulları seviyor, imana gelenleri seviyor.

وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

*Va'llâhu yuhibbü'l-muhsinîn.*⁷

فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ

⁷ 3/Âl-i İmran, 134.

*Va'llâhu yuhibbü'l-müttekîn.*⁸

وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ

*Va'llâhu yuhibbü's-sâbirîn.*⁹

Kur'ân-ı Kerîm'de neleri sevdiğini sıralıyor. “Ben onları seviyorum.” diyor.

يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ

*Yuhibbühüm ve yuhibbûnehû.*¹⁰ “Allah onları sever, onlar da Allah'ı sever.” diye bazı iyi insanları anlatıyor.

Yuhibbühüm ve yuhibbûnehû. “Allah onları seviyor. Ehl-i irfan, ârifler, âşık-ı sadıklar. Allah onları sever, onlar da Allah'ı sever.”

Demek ki Allah'ın sevgisini hedef almışız, güzel; bu yolda devam edelim. Allah'ın sevgisini kaybetmekten, kazanılmış o sevgiyi elden kaçırmaktan, iflastan korunalım, sakınalım. Günahattan sakınalım, cehennemden sakınalım.

Müttakî, “sakınan” demek. Müttakiler, sakınanlar için hazırlanmış ve eni şu semalar

⁸ 3/Âl-i İmran, 76; 9Tevbe, 4, 7.

⁹ 3/Âl-i İmran, 146.

¹⁰ 5/Maide, 54.

ve yer kadar olan cennete, cenneti kazanmaya koşuşalım.

Allahu Teâlâ hazretleri bizi o *sâriû* emrini anlayıp rızasını kazanmaya koşturanlardan, süratle koşanlardan, müttakilerden, o cennetleri kazananlardan eylesin.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

20 Safer 1419 / 16.06.1998

Avustralya

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

